

Bogácsi Tél

A BOGÁCSI ÖNKORMÁNYZAT LAPJA

XXII. évfolyam 4. szám 2011.

35 éves a Bogácsi Pávákör.

A másodikosok az Idén nagyon várták a Mikulást

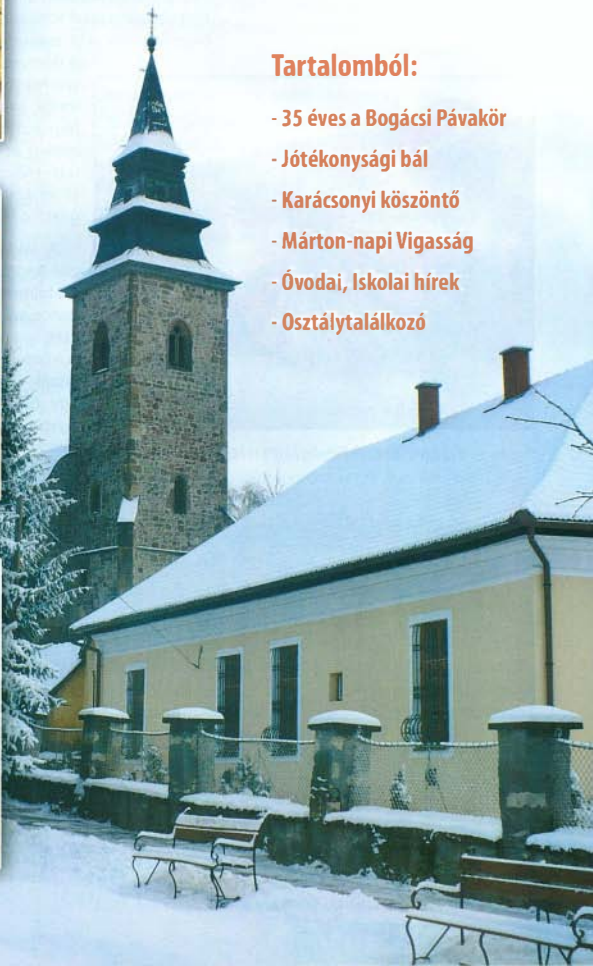

A Bogácsi Emlékkő előtti adventi koszorú a karácsony közeledtét jelzi

Szeretetteljes, békés
karácsonyt kívánunk
olvasóinknak!

Tartalomból:

- 35 éves a Bogácsi Pávákör
- Jótekonysági bál
- Karácsonyi köszöntő
- Márton-napi Vigasság
- Óvodai, Iskolai hírek
- Osztálytalálkozó

Márton-nap

Az őszy folyamán minden egyes szabadtéri rendezvéynél azt gondoltuk; na, még most az egyszer kegyes volt az időjárás. A napsütés azonban kitarított egészen addig, amíg le nem zajlott Bogács utolsó nagy szabadtéri rendezvénye, a Márton-napi Vigasságok eseménysorozata is. Igaz, november második hétvégéjén már csipősebb volt a levegő, de a nap hamar átmelegítette a sok érdeklődőt.

Pénteken újra sor került a Thermálfürdőben a kedvelt esti fürdőzésre. Szombat délelőtt a Szent Márton Borlovagrend tartotta ünnepi közgyűlését a Községi Házban, majd kora délután a főszerep ismét a borlovagoké volt, akik a Nemzet Színészei Ligetébe vonultak, hogy vidám ünnepség keretében köszöntsék az új bort és a nagyszámú érdeklődő közönséget.

A golyálabasok lenyűgözték a közönséget

A ligetben Kovács István színművész mondott verset, melyben Bogács derűs méltatása foglaltatott strófabába. Ezután Hajdu Imre szépiró, a borlovagrend nemmes tagja nagy derűtséget keltő szerzatást vezetett le.

Elsőként a bor áldása történt meg, majd a dugózásra került sor, amely azért szükséges - mint megtudtuk -, hogy a lehetőségét is kizárják annak, hogy bármi ármány, gonoszság befészkelje magát a hordókba.

S hogy valóban minden ármánynak elejét vegyék, kezdetét vette a boszorkányper, melyben ítélőszék elé állították a szőlőboszorkányt, nevezetesen Ágybafektető Borbálát. Bertha Béla „főügyész” ismertette a vádpontokat: Borbála a férfitársadalom ellen előre megfontolt szándékkal követett el bűnököt, összefoglalva ártó szellemekkel, alvilági démonokkal, természetfeletti erőkkel. Elrontja továbbá a borfogyasztás élményét, amikor az általa készített mákonyal állatvárazsolja a borfogyasztó férfiembert.

A védelmet Czupper András képviselte, aki felmentést kért védenca számára. Mindezek után a borlovagokból alakult ítélőszék egyhangúan úgy határozott, hogy Ágybafektető Borbála minden kétséget kizá-

Boszorkányégetés borlovagrend módra

róan boszorkány, ezért máglyára ítélték. A megégettetés annak rendje és módja szerint meg is történt.

E program végével az érdeklődők felkeresték a pincesoron található vendéglőtöhelyeket, ahol Márton-napi ludas ételekkel és bükkjai borokkal várták őket a bogácsiak.

A szabadtéri színpadon egymást követték a helybeli és a vendég fellépők, változatos szórakoztatást nyújtva.

Vasárnap a katolikus hívek ünnepére, a templombúcsúszertartására került sor, majd az elmaradhatatlan a búcsúkiakodóvásárban vásárolhattak búcsúfiát az érdeklődők.

Ezzel a végéhez ért az idei bogácsi nagy turisztikai rendezvénsorozat.

Pataki Katalin

Mikulásnap

December 3-án a Mikulásé volt a főszerep Bogácson.

Napközben Adventi játszóházon készültek a szebbnél szebb Mikulások. A lányoknál hagyományosan pirosak, a fiúknak szárnyalt a fantáziájuk, így születtek kék, arany és rózaszín ruhás trendi Mikik. Az arcfestésen királylányokká formálódtak a kislányok és kellett egy fiú is, aki zombivá maszkírozta magát, mert unalmas lett volna enélkül. Egy óvodás pókemberke is alkotott mindenfélét és szórakoztatta a többieket. A tehetségek kibontakoztak a felnőttek körében is, egy apuka nem bírta tartani magában az alkotási vágyat és rendkívüli dolgok születtek a kezei alatt. Az elmélyült művészek készítették fehér anyagkákat, gipszből festett díszeket, karácsonyi képeslapokat és még sok-sok szép tárgyat.

Nagyon jól sikerült nap volt, köszönet Szabóné Zsuzsá-

nak, a kreatív gyermekeknek és a mókás kedvű türelmes szülőknek.

Este a Thermálfürdőben Mikulás party várta a jökevdű és önefedt fürdőzőket. A belépője egy mellé mikulás sapka és forralt bor is járt, amit természetesen a Mikulástól kaptak. Karaoke-show majd a Dj vette át a hatalmat a hangfalak felett, azután újra karaoke, felváltva. A dobogós helyet a legszórakoztatóbb előadó Laci és háttértáncosa Béla kapta, akit az előadó a megye „legszebb férfi felsőtáncosa” címmel illetett. A sok egyforma mikulás sapkás fürdőző, a rendkívül vidám hangulat, az izgatóság, a jó zene megteremtette az az sikerét és mindenki jó hangulatát! Remek este volt, amit a csepergő eső sem tudott cseppet sem megzavarni!

Hegyí Anna

Félév felé közeledve

Az iskolai félév felé közeledve megállunk egy pillanatra, hogy számot adjunk az elvégzett munkánkról. Mi pedagógusok arról, hogy sikerült-e átadnunk a legnemesebb emberi értéket: a tudást és a tisztességet. A gyerekek pedig arról, vajon megtették-e mindent, hogy erejükhöz mérten a legjobban teljesítsenek. Kollégáim és tanítványaim nevében állíthatom, hogy igen, mindent megtettünk. Bár nem volt könnyű, de legyőztük az akadályokat, és el is fáradtunk kelőképpen. Szabadidős programjaink ha csak néhány órára is, de kizökkentettek a mindennapokból. Erre nagy szükség volt, hiszen egy iskola akkor jó, ha nemcsak a tanulásról szól, hanem a jókedvről, a szórakozásról is. Egysszóval, ha szeretünk suliba járni.

A szabadidős programokat főként az iskolai diákönkormányzat szervezi. Lássuk, melyek voltak ezek!

Nagy sikert aratott októberben az ŐSZI ALKOTÓHÁZ, ahol őszi termésekből készítették a gyerekek fantáziadús, kreatív dolgokat: csuhé- és rongybabát, kórtésünit, töklámpát, csipkelancot, krumpliból szárlábút, dióballját.

A ZENE VILÁGNAPJA tiszteletére a tornateremben gyűltünk össze, ahol az énekkar előadása után 150 gyerekszájból hangzott a közös ének.

Novemberi programunkat az EGÉSZSÉGES ÉLETMÓD keretében állítottuk össze. Az iskolarádióban egész hónapban az egészség volt a fő téma: szóltunk az egészséges életmódról, az egészséges táplálkozásról, a lelki egészség megőrzéséről. Érdekes, s főleg tanulságos előadást hallottunk a védőnőtől, aki délutáni foglalkozás keretében beszélt a balesetekről.

November 16-án a NEMZETKÖZI DIÁKNAP alkalmából Bogács intézményeivel ismerkedtünk meg. E programot először rendeztük meg iskolánkban, és igazán jól sikerült. A sikerességéhez természetesen hozzájárult az is, hogy vendéglátóink szeretettel, odaadással fogadtak minket. Köszönjük a Polgármesteri Hivatal, a Turisztikai Információs Iroda, a Védőnői Szolgálat, a Bogács Rendőrőrs, a Bogácsi Termálfürdő, a Hór-Agro Zrt. és a Katolikus Plébánia segítőkés munkáját. A jövőben is számíthatunk az együttműködésre! A kellemes őszi időben tett sétát, a sok-sok kapott információ eredménye lett a 7-8. osztályosok által elkészített tábló, amely méltón díszíti iskolánk falát.

A Nemzetközi Diáknapon Hanák József esperes úr mesélt a kisiskolásoknak a templom történetéről

December elején minden osztályba ellátogatott a Mikulás. Hagyományainkhoz híven az alsós tanulók részére megrendeztük a MIKULÁS-FOCIKUPÁT.

Az étteremben megrendezett ünnepi DISCO fergeteges hangulata a jókedvről, az önfeledt kikapcsolódásról árukkodott.

A téli szünet előtti utolsó hetek a KARÁCSONYI KÉSZÜLŐDÉS hangulatában teltek. Lelki ráhangolódással készültünk a karácsonyi ünnepi műsorra, díszítettük fel tantermeinket, és készítettük el díszeket az iskolai karácsonyfára. Karácsonyi csodát varázsolt a fahéjillat és az ünnepi dallam az iskola épületébe a mézeskalácssütés délutánján. Az utolsó napon együtt örültünk az iskolai karácsonyfának a tornateremben. Természetesen ajándék került bőven a fa alá, a Jézuska minden osztályt megjutalmazott. A FENYŐÜNNEPEN emelkedett hangulatban idéztük fel a karácsony legszebb pillanatait.

Márai Sándor gondolatával kívánok a Bükkalja Általános Iskola tanulói és dolgozói nevében a község lakosságának szeretteteljes, áldott, békés karácsonyt.

Lénártné Szeberin Csilla

„Ha az ünnep elérkezik, akkor ünnepelj egészen.

Ölts fekete ruhát. Keféld meg hajad vizes kefével. Tisztálkodjál belülről és kívülről. Felejs el mindent, ami a köznapok szertartása és feladata.

Az ünnepet nemcsak a naptárban írják piros betűkkel. Nézd a régiéket, milyen áhítatosan, milyen feltétlenül, milyen körülményesen, mennyi vad örömmel ünnepeltek!

Az ünnep a különbözőség. Az ünnep a mély és varázsos renthagyás. Az ünnep legyen ünnepies. S mindenképpől legyen benne valami a régi rendtartásból, a hetedik napból, a megszakításból, a teljes kikapcsolásból, legyen benne áhítat és föltétlenség.

Az ünnep az élet rangja, felsőbb értelme. Készülj föl reá, testben és lélekben.

S nemcsak a naptárnak van piros betűs napja. Az élet elhoz másféle, láthatatlan ünnepeket is. Ilyenkor felejs el mindent, figyelj az ünnepre!”

Fónad Beáta védőnő előadását érdeklődve hallgatták a gyerekek

Jótekonysági bál

November végén, már hagyományosan, megrendezésre került az iskolai jótekonysági bál. Megszokott kis csapatunk lázas készülődésbe kezdve próbálta mozgósítani nemcsak azokat, akik szórakozni vágytak, hanem azokat is, akik támogatni szeretnék volna iskolánkat. Már hetekkel korábban kiküldtük a meghívókat, kerestük a szponzorokat és vártuk a jelentkezőket az estére. A gyerekek szorgos készülődésbe fogtak, rendszeresen próbálták a bálon bemutatni kívánt műsorszámokat. Szombat estére így minden készen állt arra, hogy a jelenlévők jól érezhessék magukat.

Az estét Csendesné Farkas Edit polgármester asszony, a bál védnöke nyitotta meg, majd iskolánk igazgatója Lukács Lajosné köszöntötte a vendégeket. Tiszteletét tette nálunk Tallai András az Önkormányzatokért Felelős Allamtitkár is, aki jelenlétével megerősítette a rendezvényünk fontosságát, és egyben támogatta is iskolánk gyermekeit.

A köszöntök után a szülői munkaközösség által szervezett különböző programokról készült fényképek kerültek bemutatásra. Szívnyalas prezentációnak lehettünk tanúi és olykor még mi is elcsodálkoztunk, hiszen az idő sokszor már feledésbe rejti az emlékeket, mennyi gyermekeinknek szervezett programban nyújtottunk segítséget. A gyermekek műsora után a tánc és a szórakozás lett a főszerep, pihenésképp a tombolasorolás szakitotta meg a vigasságot, majd ismét hajnal négyig húzta a zenekar a talpalávalót. Számos vállalkozó és magánszemély érezte fontosnak azt, hogy valamilyen módon hozzájáruljon a bál sikeréhez, ezt tükrözte a jelentős számú és értékű tombola tárgy, valamint a befolyt anyagi támogatás is.

Szeretnénk az idei tanévben is érdekes programokat szervezni gyermekeinknek és a pedagógusokkal együtt segíteni az iskolánkbán folyó színvonalas oktató-nevelő munkát. Végül köszönetünket szeretnénk kifejezni mindenkinek, aki a bálon részt vett, vagy valamilyen módon hozzájárult az este zökkenőmentes lebonyolításához.

Szülői Munkaközösség

Az énekkar Koncz Zsuzsán régi slágereit énekelte a jótekonysági bálon.

A kis mazsorettek gyermekslágerekre mutatták be koreográfiájukat.

Óvodánk mindennapjai

A nyári nagytakarítás után szeptemberben tiszta, barátságos környezetben fogadtuk az új és a régi óvodásokat. A kiscsoportra alig ismertek rá a gyerekek: új bútor és új szőnyeg várta őket.

Óvodánk programja, a Komplex Prevenációs Óvodai Program legfőbb feladatának a gyermekek harmonikus személyiségfejlesztését illetve a kudarc nélküli iskolára való felkészítését tekintik.

Az egészséges életmódra nevelés érdekében a nagycsoportosok testnevelés foglalkozását minden hétfőn az iskola tornatermében tartjuk. Óvodánk lehetőséget nyújt arra, hogy a gyermekek különböző szakkörökön vegyenek részt:

angol /Helen Doran módszerével/

sakk – Kiss Pál nemzetközi sakknagymester vezetésével
zeneovi – Zahari Orsolya zenetanárnő vezetésével.

A kulturális, szórakoztató programok keretén belül októberben környezetvédelmi témában egy fővárosi Bábszínház tartott előadást óvodánkbán. A nagycsoportos gyermekeknek 4 báb-előadásra szóló bérletük van a mezőkövesdi Közösségi Házban. 2011-ben a hagyományokhoz híven újra élvezhettük a Galagonya Bábszínház „Terülj, terülj asztalkám!” című előadását.

Ebben az évben a Galagonya Bábszínház közreműködésével szerveztük a Mikulás délutánt is. Az ünnepség első részében a gyerekek közösen köszöntötték versekkel és dalokkal a Mikulást bácsit.

Az ünnepség meglepetése a krampuszlányról szóló bábelőadás megtekintése volt, melynek újszerűségét az adta, hogy a Mikulás töltötte be a mesélő szerepet.

Az élményekkel gazdag délután befejezéséig minden gyermek feje fölött megszólalt a jóságot jelző csengőhang, tehát mindenki átvehette a finom édességgel tele csomagot.

Az év legszebb, legmeghittebb ünnepére, a karácsonyra is lázasan készülünk. A nagycsoportosok betlehemes jelenetet adnak elő, majd az ajándékokkal tele karácsonyfa köré ülve, csilagszórószirkázását csodálva együtt ünnepelünk.

Az óvoda gyermekei és dolgozói névben az alábbi gondolatlan szeretnének kellemes karácsonyi ünnepeket és békés, boldog új évet kívánni minden kedves olvasónak.

*„Karácsonyi angyalszárnyon,
lelkedre béke, öröm szálljon.*

*Az új estendőt tölts be
a termékeny béke,
a lélek nyugalma,
a szeretet békességé.”*

Vajdovics Andrásné, Mizserné Kovács Erzsébet
óvónők

A kiscsoportosok is ünnepi környezetben várják a karácsonyt

50 éves osztálytalálkozó

„Az élet, a sors mindenivel játszik,
Hatása nem múlik nyomtalan,
Ha az arc meg is változik,
A szív, s benne az emlék megmarad.”

1961-ben ballagtunk el a bogácsi Általános Iskolától. Félévszázados osztálytalálkozóinkat egy nagyon szép ősz napra, 2011. október 29-ére szerveztük meg.

A programunk fél egykor a templom előtt kezdődött, mivel sok kedves tanítónk, osztálytársunk nyugszik a bogácsi temetőben. Egy-egy szál virággal, gyertyával emlékeztünk Mohás Sándor igazgató bácsira, feleségére, Magda néniére (aki az idén hunyt el), Fodor Júlia tanító néniére, aki nemcsak minket, de több generációt is tanított írni, olvasni, számolni szeretettel és szigorral. Gyertyát gyújtottunk Barócsikné Korom Viktória tanár néni sírjánál is, és megemlékeztünk Francz Ilona osztályfőnökünkről, Kúti Istvánról, Nagy Károlyról és Radványi József tanárokról. Szeretettel és kegyelettel emlékeztünk továbbá azokra az osztálytársainkra, akik már nem lehetnek közöttünk: Csorba Albin, Csufor László, Kiss Árpád, Szeberin László, Verhóczki János és az ostorosi temetőben nyugvó, fiatalon elhunyt, mindig mosolygós Takács Edit.

Sajnos nem tudott eljönni a találkozóra a Budapesten élő Csernyiné Zsitkovits Julianna tanító néni, akinek az első tanítványai voltunk 1954 és 1957 között. Köszönjük a Sorsnak, hogy még sokunk gyermekeit is tanította nagy-nagy szeretettel és türelemmel.

A programunk a könyvtár volt épületében folytatódott, egy kis uzsonna mellett beszélgettünk, emlékeztünk mindarról, ami máig is bizonyítja, hogy jó kis osztálytársak voltunk.

Nagyon kedves közös emlékünkhöz, hogy 1958/59-es tanévben, hatodik osztályos korunkban minden tornaórán a fürdő építéséhez jártunk földet talicskázni, köveket hordani, és amikor az megnyílt, egy éven át ingyen járhatunk fürdeni, üszkálni.

Nehéz időben voltunk iskolások. 1953-1961 között még petróleólámpánál tanultuk az első betűket, de mire befejeztük az általánost, már volt Bogácson is villany, tsz, buszjárat Mezőkövesdre és Egerbe, fellőtték az első Szputnyikokat és Gagarin is megjárta a világot.

A viszontagságos évek után is szerencsére megtaláltuk a tablónkat, amin 26-an voltunk, közülük a mostani találkozóra 13-an tudtak eljönni. Mindnyájan hoztunk régi fényképeket, de újakat is gyerekeinkről, unokáinkról, amit büszkén mutogattunk egymásnak.

Szép és felejthetetlen volt ez a nap, ez a délután. Köszönjük a Teremtőnek, hogy mi még itt lehetünk.

Doroginé Molnár Éva

A templom előtt indult a félévszázados osztálytalálkozó

Antal Imre emlékére

Antal Imre 2003-ban az Alkotó Díj átvevőjekor Tóth Rózsa Vig Rudolf-díjjal kitüntetett pávakörös mellett

Antal Imre 1928-ban született. A 6 testvér közül már gyerekkorában is kitűnő szerénységével és szorgalmával. Szorgalmas tanulásának meglelt az eredménye; első között volt a faluban, akinek sikerült építészmérnöki diplomát szereznie. Az 50-es évektől számos bogácsi közműintézmény, épület tervezését, építésvezetését végezte, sokszor társadalmi munkában. A nevéhez kapcsolódik többek között a Községi Ház gép-terme, a nemrég átépített első fürdőmedence, az öltöző, az út- és vízhálózat alapozása és bővítése, a posta épülete.

A 70-es években épült „kocka” lakóházak is az ő tervei alapján készültek.

Ma már ezek a létesítmények beépültek a mindennapi tudatunkba, természetes, hogy léteznek.

2003. augusztus 20-án Bogács Község Önkormányzata Alkotói Díjjal ismerteti el Antal Imre tevékenységét.

Antal Imre mindig visszahúzódóan, csendesen élte napjait. 3 gyermeke gyakran látogatta az egyedül élő idősebb férfit, aki élete végén is csendesen, szinte észrevétlenül távozott az élők sorából.

A bogácsi temetőben november elején búcsúztak el tőle családtagjai, ismerősei. A sírjánál megszólaló Il Silenzio zomlora dallama a faluban messze elhallatszott, s azok fölé az épületek fölé szállt, melyek tervezőjét akkor helyeztek örök nyugalomra.

Nyugodjon békében!

J. J. ZS.

A BOGÁCSI PÁVAKÖR 35. ÉVFORDULÓJÁRA

„És mint az ékszer is holt kincs a láda fenekén, életet akkor kap, ha viselik: a népdal is mennél többeké lesz, annál nagyobb szívet világító és melegítő ereje.” (Kodály Zoltán)

Kodály Zoltán és Bartók Béla népdalgyűjtő munkájának eredménye az évszázadokkal ezelőtt keletkezett népdalaink fennmaradása. Azt is Kodály Zoltánnak köszönhetjük, hogy népdalaink tanításával az iskolai oktatás részese lehet e hagyományok őrzésének.

1959-ben Kodály Zoltánnal és a tanítványokkal (jobb szélen Vig Rudolf, felső sorban a harmadik Kodály Zoltán)

Kodály Zoltán zeneszerzői, zenepedagógusi és zenetudósi munkájáért hálás lehet az egész világ, de mi, bogácsiak külön is hálásak lehetünk neki, amiért pártfogásba vette községünk szülőit, Vig Rudolft, s szinte fogadott fiaként tekintve, segítette, egyengette útját. A Bogácsról induló Vig Rudolf kiemelkedő tehetségének köszönhetően nemzetközileg ismert zenetudóssá vált. Több hónapig élt Indiában, ahol első sorban a cigánység népzenejének kutatására összpontosított a figyelmét. A 70-es évek közepén tért haza Bogácsra, ahol szintén sok cigány népdalt gyűjtött. Ekkor már javában szerveződtek a népdalkörök. S ő, aki a 40-es években Kodálytól karvezetést tanult, és 1954-től 1956-ig Csenki Imre mellett az Állami Népi Együttes karnagya volt, kötelességének érezte a népdalköri mozgalmakhoz való csatlakozást. Vezetésével, és az akkori termelőszövetkezet hathatós támogatásával alakult meg 1976-ban a Szomolyai Pávákör mellett a Bogácsi Pávákör.

1980-ban Sándorfalván a Bogácsi és a Szomolyai Pávákör (jobb szélen Vig Rudolf karnagy)

Halálának 25. évfordulóján Vig Rudolf hamvait a bogácsi temetőben helyezték végző nyugalomra. A bogácsi kőből faragott síremlék, a szülői ház falán elhelyezett kőtábla, és a községi önkormányzat által alapított Vig Rudolf-díj őrzi a zenekutató emlékét. De munkásságának leghitelesebb őrzői és folytatói a Bogácsi Pávákör tagjai, akik töretlen lendülettel és sikert sikerre halmozva bizonyultak méltónak alapítójukhoz. A Bogácsi Pávákör, és kiemelkedő kulturális tevékenységük elismeréseképpen tagjai közül is többen büszkélkedhetnek Vig Rudolf-díjjal.

1980-ban a pávákör vezetését Meder Iván karnagy vette át. Az ő nevéhez fűződnék első sikereik; a Csornai Népdal-találkozón kiváló minősítést, Nádudvaron Arany-páva minősítést kaptak. Itt lehetőségük volt együtt énekelni Csenki Imrével, Béres Ferencsel, a „nótáival”, és a Röpülj Páva mozgalom elindítójával; Vass Lajos tanár úrral.

1987-ben Szeghalmon szerepelt a Pávákör (felső sorban középen Meder Iván karnagy)

1991-ben Meder Iván betegsége miatt elköszönt a Bogácsi Pávákörtől, s Kodály Zoltánt idézve: a „tűznek nem szabad kialudnia”- itt is volt, aki élére állt a népdalkörnek. A bogácsi iskola fiatal ének-zene szakos tanárja, Benyovszki Mária, akkor már 6 éve tagja volt a népdalkörnek, amikor felkérte a munka folytatására Meder Iván. Az azóta eltelt 20 év alatt számos rangos cím tulajdonosa lett a pávákör, mely Benyovszki Mária hozzáértő munkáját dicséri.

Benyovszki Mária 20 éve vezet nagy hozzáértéssel a Bogácsi Pávákört

1999-ben a Vass Lajos Szövetség által kiírt Kárpát-medencei verseny eredményeképpen Vass Lajos Nagydíjasok lettek, 2006-ban másodszer is azok lettek. Többszörös Arany-páva díjasok, s tavaly Vass Lajos Nívódíjat érdemeltek ki a zsűri elismeréseképpen.

2004-ben a lengyel testvértelepülésünkön is száryalt a magyar népdal

Mindezen díjak jól mutatják, hogy méltóképpen őrzik szülőföldjük hagyományát. S nemcsak az éneklés terén! Minden közösségi tevékenységben lehet rájuk számítani. A közösség rendezvényei elképzelhetetlen a fellépésük nélkül: vidám bordalok csendülnek fel előadásukban a borfesztiválkor, szüreti felvonuláskor, a Márton-napi kavalkádon, szervezik a nyári dalostalálkozót, sütnék-főznek a summásétek fesztiválján, farsangi bált tartanak, s benne vidám verseket, színpadi jeleneteket mutatnak be a hallgatóságuknak.

Egyházi ünnepeinken mindig szeretettel és szívből énekelnek a több mint 750 éves templomunk falai között.

Kulturális rendezvény a Közösségi Házban 2002-ben

2011. november 19-én a Közösségi Házban tartott jubileumi ünnepségen hallhattuk előadásukban az első sikert hozó dalsokrot, majd a palócföld népdalait idéző dalsokorral a volt karvezetők emléke előtt tisztelgetek.

A pávakör vezetője és tagjai köszönetet mondtak a népdalkör fennmaradását segítő támogatókért Csendesné Farkas Edit polgármester asszonynak és a képviselőtestületnek, Verhóczy Sándor volt polgármester úrnak és a vele dolgozó önkormányzati képviselőknak, a Bükkalja Takarékszövetkezet igazgatóasszonyának és igazgatóságának, valamint az egykori alapítók utódjának: a Hór – Agro Zrt. igazgatóságának.

Továbbá megköszönték mindazoknak a támogatókat, akikkel a hosszú évek alatt eredményes munkakapcsolatot alakítottak ki. Kiemelték Magyar Gyula és Hegedűs József nevét,

akik számos alkalommal vállalják a népdalkörrel való fellépést.

Köszönetük jeléül e nap emlékére készített emléklapot és ajándékot nyújtottak át támogatóiknak. Majd a jelenlévő régi dalostársakról sem feledkezve meg, az együtt töltött éveket emléklappal köszönték meg.

A Pávákör jelenlegi tagjai: Varga Irén, Kovács Sándorné, Bauerné Fodor Katalin, Dorogi Mihályné, Vigh Ilona, Magyar Gyuláné, Tóthné Szűcs Szilvia, Sári Beáta, Csorba Krisztina, Benyovszki Mária

Ezután Csendesné Farkas Edit polgármester asszony köszöntötte a 35 éves Bogácsi Pávákört. Köszöntője elején elmesélte gyerekkori első pávakörrel kapcsolatos emlékeit, majd elismerő szavakkal méltatta a csoport áldozatos és eredményes hagyományörző munkáját. A külön erre az alkalomra készített emléklappal fejezte ki saját maga és az önkormányzat elismerését.

Lukács Lajosné iskolaigazgató és Verhóczy Istvánné takarékszövetkezeti elnök gratulációja és elismerő szavai után a Kartali Asszonykórus, azt követően pedig a Bükkábrányi Népdalkör egy-egy dalsokorral köszöntötte a születésnapját ünneplő házigazdákat.

Az ünnepi műsor zárasaként a három népdalkör együtt állt színpadra és ajándékozta meg a közönséget a közös éneklés örömeivel.

Lénártné Szeberin Csilla műsorvezető közös éneklésre kérte fel a három népdalkört

A Bogácsi Pávákörnek az olvasók nevében is kívánom, hogy nagyszerű pályájuk újabb magaslatoakra repítse őket, s továbbra is magasan szárnyaljanak a palócföld hagyományokban gazdag egén.

VISSZAPILLANTÓ

A májusi főzőversenyen Csendesné Farkas Edit polgármester asszony és csapata II. helyezést ért el. Az izletesen elkészített és szívesen kínált csülök receptje egyedi, bár a titkot a pácolásban vélte a zsűri felfedezni.

Tavasszal Klausenberger Viktor udvarán, a járda és a csatorna között kihajtott kocktelparadicsom a ház falára kúszva elérte a csatorna magasságát. A vadon nőtt paradicsomtő egész nyáron ellátta a családot izletes paradicsommal, de a kép készültekor, még október végén is bőven termett.

A fürdő előtt minden nap találkozhatunk portékájukat kínáló, mosolygó bogácsi nénikkel. A turisták és a helyiek is szívesen vásárolnak tőlük, mert tudják, hogy a termékek minősége jó.

A nyár izeit a kamra mustra nevű rendezvényen is megköstölhatjuk.

Augusztus első hetében a Bogácsi Mazsorett Csoport Hajdúszoboszlón volt 3 napos edzőtáborban. A lányok megismerkedtek a város nevezetességeivel, sokat fürödtek, de a kellemes kikapcsolódás mellett sokat gyakoroltak is, és felléptek a Béke Hotel strandján.

Siklósiné Daragó Marianna nyugdíjas biológia tanárként jó ismerője a növényeknek, melyeket mindig is szeretett gondozni. Csodálatos kertjének díszei az idei nyáron is meghálálták fáradságot nem kímélő munkáját.

Novák Ferenc nemcsak a különleges lepkéket gyűjti, hanem növényei is különlegesek. A sokféle kaktusza mellett kertjének egyik ékessége volt az a rózsató, melynek egyik ágán halványzöld, a másikon pedig rózsaszín virág nyíltott.

Élő népművészet a mezőkövesdi kistérségben

A matyó ünnepi népviselet mellett láthatjuk a bogácsi paraszti világ aratást bemutató életképet

A Mezőkövesden, illetve a kistérségben tevékenykedő népművészek és amatőr alkotók munkái voltak megtekinthetők november 25 és december 16 között a mezőkövesdi Községi Házban.

A Mezőkövesdi Közkincs-Tár Nonprofit Kft. és a Mezőkövesdi Többcélú Kistérségi Társulás közös szervezésében megrendezett kiállítást a nemrég a településünkön járt Viszóczy Ilona, a Herman Ottó Múzeum munkatársa nyitotta meg, s hozzáértően mutatta be a tárlat anyagát a jelenlévőknek. A megnyitón dr. Fekete Zoltán polgármester, a Mezőkövesdi Többcélú Kistérségi Társulás elnöke is köszöntötte a vendégeket.

Az ünnepségen jelen volt községünk kis küldöttsége is, hiszen a kiállított mezőkövesdi, tardi, szentistváni népviselet, hímzett textíliák, szöttesek, fafaragások között helyt kaptak a summásságot, a paraszti élet jeles eseményeit bemutató bogácsi babák is, melyek alkotói-Kovács Sándorné és Ittes Emilné közismertek településünkön.

E kiállítás nagyobb nyilvánosságot biztosít hagyományaink népszerűsítésében végzett tevékenységükhöz.

Köszönjük fáradhatatlan munkájukat!

J. J. Zs.

A szentistváni népviseletek között kapott helyet a bogácsi lakodalmas menetet bemutató életkép

Bemutakozó

Az idei évben december 1-je fontos dátum a Bogácsi Thermálfürdő Kft. életében, hisz ezen a napon kezdte meg munkáját az új ügyvezető igazgató, Jacsó Zoltán.

Jacsó Zoltán 1979-ben született Miskolcon, jelenleg Mezőkövesden él. 2003-ban geológus mérnöki diplomát szerzett a Miskolci Egyetemen, majd 2006-ban környezettechnikai szakmérnöki diplomát a Debreceni Egyetemen, melyen a képzés fő témakörei a vízkezelés és vízgazdálkodás volt. Jelenleg MSc szintű gépészmérnöki tanulmányait folytatja, várhatóan a diplomát fél év múlva szerzi meg. 2007-től a mezőkövesdi Zsóry-fürdőben látott el műszaki vezetői, főmérnöki feladatokat, ahol több sikeresen lezárult és jelenleg is zajló projekt megvalósításában vett aktívan részt.

A Bogácsi Thermálfürdő Kft. ügyvezetőjeként fő feladatának tekinti a Bogácsi Önkormányzattal és a környékbeli szállásadókkal való lehető legszélesebb körű együttműködés kialakítását a közös turisztikai célok elérése érdekében.

Szakmai programja részletes, a közeljövőben megvalósítandó célokat tartalmaz a termálfürdő gazdálkodására, szervezetfejlesztésére, marketingjére és üzelmeltetésére vonatkozóan.

A gazdálkodásban cél az állandó költségek racionalizálása, a bevételnövelő intézkedések bevezetése, többek között a termálvíz további hasznosítása a gyógyvíz hőjének szélesebb körű felhasználása mellett.

A Bogácsi Thermálfürdő jövőbeni marketingkonceptiójában kiemelkedő hangsúlyt helyez a meglévő vendégkör megtartására irányuló direkt marketing szerepére, melynek fő elemei a kellemes környezet megteremtése és a pontos tájékoztatás. Nagy hangsúlyt kíván helyezni a már hagyományosan megrendezésre kerülő turisztikai jelentőségű programokra, valamint további rendezvények, szolgáltatások bevezetésére. A fürdő hatékony népszerűsítésében véleménye szerint a legfontosabb feladatok a honlap fejlesztése és folyamatos frissítése, az önkormányzattal és a vendéglátókkal közös marketing stratégia felépítése, az utazási kiállításokon és turisztikai rendezvényeken való hatékony részvétel.

Munkájához sok sikert, erőt és egészséget kívánunk!

Tordai-Tóth Csilla
idegenforgalmi referens

Bogácsi karácsonyok

„Az én kedves kis falumban
Karácsonykor
Magába száll minden lélek.”

(Ady Endre/)

Az idei adventi időszak is reményelteli várakozással tölti el mindnyájunk lelkét. Az ünnepre való ráhangolódást kedves, régi és újkori szokások segítik.

A régi szokások őrzi Bogácson is az idős emberek. Velük beszélgettem, a tőlük hallottakat jegyzetelve kialakult bennem egy meghitt kép a régmúlt karácsonyokról, ami átadásával szeretnék a kedves olvasókban egy-egy szívmelengető gondolatot ébreszteni ebben a már-már emberi értékeket vesztett, anyagi világban.

Az Úr eljövetele való készülése az András-naphoz közelebb eső vasárnap kezdődik. A hajnali harangszó több évtizeddel ezelőtt is az anyagi misére, a roritóra hívta a falu lakóit. Az összesen 2782 részegyházra osztott katolikus egyház olyan hagyománya ez, amely csupán az egykori Osztrák-Magyar Monarchia területén; Ausztriában, Horvátországban, Csehországban, Lengyelországban és hazánkban él.

December 15-én kezdődött a II. világháború utáni évek óta nálunk is meghonosodó Szent Család-járás. A mezőkövesdi példát követve minden utca közel 20-20 lakója Szűz Mária és Szent József szálláskeresésére emlékeztetve esténként más-más háznál együtt imádkozott és a Szent Család könyvből énekel. A háziak aznap jöttének bizonyítéka volt az egy-egy szegényebb sorsú család ebédjéről való gondoskodás.

A karácsonyt megelőző napokon pástoroknak öltözött leventék, valamint a hidegtől és az örömtől kipirosodó arcú iskoláskorú gyerekek saját maguk készített jászollal, betlehemi templommal járták Bogács utcáit és Jézus születésének eseményeit elevenítették fel, amiért a háziaktól almát, kalcácsot kaptak.

A hosszú, hideg téli estekek, így a szentestét is a család otthon töltötte. A kályhában vidáman pattogó tűz lángnyelve néha-néha fénycsóvát rajzolva a falakra felérisztette a petróleumlámp-

pa pislogó fényét, így fejezve ki az asztal körül ülő békes család látványa feletti örömet. A felnőttek csendesen idézték fel gyermekkoruk karácsonyát, s amikor az Esthajnalcsillag feljött, elfogyasztották az ünnepi vacsorát. A malacolésen már túlvoltak, a Márton-napra meghízott libákból hagytak egyet karácsonyra, s annak máját megpirították, tepertőjét ropogósra sütötték, s ezt mai divatos kifejezéssel élve, előételként fogyasztották el. A főfogás régen a húsoskáposzta volt. Az ünnepi asztalra itt, falun is került diós, mákos kalács. De a gyerekek nem a ritkán feltált finom ételeknek örültek, hanem a gerendára felfüggesztett karácsonyfának. A szülők nem kis titkolózása árán került a fenyőre vagy a borókára a következő évi gazdag termést ígérő gyümölcs; az alma és a dió, a búcsúban vásárolt mézeskalács, a rostán pattogatott és cénára felfűzött kukorica, 1-2 szál gyertya. A háborús években nem a ritkán feltált csomagolt kockacukor vagy kenyérhéj helyettesítette a szaloncukrot. Mégis a gyerekek szeretettel fénylő arccal, ámulva nézték a karácsonyfát, ami maga volt az ajándék, a Jézuska ajándéka.

A templomba együtt ment a család, de ott a le nem írt szabályok értelmében foglalták el helyüket; elől álltak a lányok, közvetlenül mögöttük a gyerekleány fiatal menyecskék, őket az ugyan csak fiatal, gyerekes anyák követték. A legények és a fiatal férfiak a karban álltak. Csúpnán az idősek ülhetek; a kápolnától jobbra a férfiak, a templom északi oldalán pedig az asszonyok. 11 óra kezdődött a gyerekek pásztorjátéka, ami 12 óráig tartott, azután kezdetét vette az éjféli mise. Az oltár mellett álló két karácsonyfa ágain lévő gyertyák és a szentéjben, valamint a templom hajó-

jában égő egy-egy olajlámpa sejtelmes fénye bensőséges hangulatot teremtve átölelte a Kiszűz születését váró falu lakóit.

A szentmiséről hazatérők elfogyasztották az anygakolbászt, s tiszta lélekkel, elégedetten hajtották álomra fejüket az új keresztény év első éjszakáján.

Mennyivel nyugodtabbak, igazibbabbak voltak ezek a karácsonyok! Nem a csillagó reklámdömpingek által sugallt ajándékozási, vásárlási lázról szóltak, hanem a karácsony igazi értékéről; a szeretetről és az összetartozásról.

Bogácson még él a fent említett tradíciók némelyike, igaz, évente fogyatkoznak apóli; a roritóra idén már csak negyvenen járnak, a Szent Család-járók esténként mindig ugyanannál a háznál találkoznak, s érzik át Mária és József szálláskeresésének megpróbáltatásait.

Mint minden kornak, a miénknek is vannak átvett, s újonnan kialakított szokásai. Ezek egyike az adventi naptár használata. A bogácsi gyerekek is szívesen nyitogatják az adventi naptár ablakait, s a mögé rejtett kis kocsoládéfigurák egyikét naponta elfogyasztva kerülnek közelebb a karácsonyhoz.

Hazánkban mindössze 20 éve gyűjtünk az örökkévalóságot jelképező kör alakú adventi koszorún vasárnaponként 1-1 szál gyertyát, nem is sejtve, hogy ez a szokás még az V-VI. századból ered, amikor a gonosz szellemek elűzése végett tettek az ajtókra zöld ágakból font koszorút. Ma szinte minden lakásban található adventi koszorút, helyenként pusztán asztaldíszként, de a legtöbb otthonban a család közösen gyűjtja meg rajta a gyertyákat, ismerve azok színeinek jelentését is.

A templom felé haladva, Bogácsi Emlékkő előtt elhelyezett hatalmas adventi koszorún idén már másodjára gyűjtöttük meg a gyertyákat, melynek fényei jelzik a község lakói számára a négyhetes adventi időszak napjainak teltét, a karácsony eljöveteletét.

Bogács főutcája és házi elképzelhetetlenek mára karácsonyi fények, villanyfűzerek nélkül. Az ablakba kitett díszek sugallják az arrajórnak, hogy az ottlakók készülnek az ünne-

pekre. De ezt figyelhetjük meg községünk intézményeiben is. Különösen az óvodában és az iskolában szembe-tűnő a saját kezűleg készített díszekkel való ünnepi dekorálás.

Úgy tűnik, elődeinknél több időt és energiát fordítunk a külsőségekre, de lelkünk ünneplőbe öltöztetését kevésbé tartjuk fontosnak. Megváltozott világunkban, a technikai fejlődésnek „köszönhetően” minden házban vannak szórakoztatást, kommunikációt segítő, teremtő eszközök. Estéknél bezárkózunk, nem keressük a társaságot.

Régen több közös összejövetel volt, ahol csöndes elmélkedéssel, közös imádkozással, lelkük megtisztításával készültek az ünnepre. 8 éve e célt szolgálva rendezzük meg a Karácsonyvá- ró című programunkat, ahol az eddigiekhez hasonlóan az idén is középiskolás, egyetemista és felnőtt lakosok igyekeznek mély érzéseket keltő előadásukkal a karácsonyi várakozást meghittebbé tenni. Ady Endre idézetével invitálók mindenkit a részvételre és kívánok minden kedves olvasónak békés, meghitt karácsonyt.

Jankóné Jónás Zsuzsa

„Nem volna más vallás,
Nem volna csak ennyi:
Imádni az Istent
És egymást szeretni...
Karácsonyi rege
Ha valóra válna,
Igazi boldogság
Szállna a világra...”

KÖSZÖNET

Köszönetet mondunk mindazoknak, akik személyi jövedelemadójuk 1%-át, 20.456 Ft-ot a Községi Sportkör Bogács javára ajánlották fel. Az összeget az alapító okiratban leírt célok megvalósítása érdekében - sportfelszerelés vásárlására - használtuk fel. Kérjük, továbbra is támogassák egyesületünket. Községi Sportkör Bogács-Bogács, Alkotmány u. 9. Adószám: 18419245-1-05

KÖSZÖNET

Köszönetet mondunk mindazoknak, akik személyi jövedelemadójuk 1%-át, 55.789 Ft-ot a Bogács Községért Közalapítványnak ajánlották fel. Az összeget az alapító okiratban leírt célok megvalósítása érdekében - idegenforgalom segítésére, a maszorett csoport támogatására - használtuk fel. Kérjük, továbbra is támogassák alapítványunkat. Bogács Községért Közalapítvány, Bogács, Alkotmány u. 9. Adószám: 18436642-1-05

Lev Tolsztoj

A BESZÉLŐ FÁK

Élt egyszer egy dombtetőn három fa. Gyakran beszélgettek, elmondták egymásnak álmaikat, vágyaikat. Az első fa egyszerű így szólt:

- Belőlem egy kincsésládá lesz. Megtöltenek majd arannyal, ezüsttel és sok-sok drágakövel. Külsőmet is megfaragják, mindenki csodálni fogja szépségemet.

A második fa is elmondta vágyát:

- Belőlem hatalmas hajót fognak ácsolni az emberek. Császárok és királyok fognak utazni rajtam, hogy bejárják a Föld minden zug-zugát. Utasaim biztosan fogják érezni magukat rajtam!

A harmadik fa is beszélni kezdett:

- Szeretnék magasra megnőni, hogy az erdő legmagasabb fája legyek. Az emberek mindenhonnan látni fognak engem a dombon, én pedig arra fogok gondolni, hogy nagyon közel kerültem az Istenhez és a mennyeik országához. Minden idők legmagasabb fája lesz belőlem, az emberek örökké rám fognak emlékezni.

Elmúltot néhány év, jöttek a favágók. Megnézték az első fát és az egyik ember azt mondta:

- Ez a fa nagyon erős, ha kivágom, biztosan megveszi tőlem az asztalos -, és nekifogott, hogy a fát kivágja.

A fa nagyon boldog volt, mert tudta, hogy az asztalos belőle kincsésládát fog készíteni. A második fánál is megszólalt egy favágó:

- Ez egy nagyon magas fa, a hajógyárban biztosan jó pénzt fogok kapni érte. A második fa is boldog volt, érezte, hogy álma beteljesült. Nagy hajót fognak ácsolni belőle. Amikor a favágók a harmadik fához értek, az nagyon elszomorodott. Úgy érezte, reményei szertefoszlottak. Egy favágó megszólalt:

- Ezzel a fával nincsenek terveim. Kivágom és anyagát elteszem. Az első fából az asztalos egy jászolt készített. Betették egy istállóba és megtöltötték szénával. A második fából egy kis halászcsonak készült. A fa reményei, hogy fedélzetén császárok és királyok fognak hajózni, széjjelfoszlottak.

A harmadik fát szállfákká vágta össze és darabjait egy sötét helyre rakták. Sok év múltot el és a fák már megfeledeztek álmaikról. Egy napon egy asszony és egy ember jött be az istállóba, ahol az asszony egy gyermeket hozott a világra és a kisdedit elhelyezte a szénával telt jászolba, amely az első fa anyagából készült. A fának eszébe jutott egykori álma és rájött arra, hogy a világ legnagyobb kincsét őrzte.

Ismét elmúltot sok-sok év és néhány ember beült egy csónakba, amely a második fa anyagából készült. Az emberek közül az egyik fáradt volt és elaludt. Nagy vihar tört ki és a fa arra gondolt, hogy a belőle készített csónak képtelen lesz ellenállni a hullámoknak. Az emberek felébresztették alvó társukat, aki felállt, a szél felé fordult és elkiáltotta magát: „Béke veled!” A vihar egy csapásra elmúlt. A fa, amelynek anyagából készült a csónak, rádöbrent arra, hogy fedélzetén a királyok királya tartózkodik, aki képes volt még a legerősebb vihart is lecsendesíteni.

Végül valaki jött, vállára tették neki a harmadik fa szállfából készített keresztet. Terhét egy város utcáján vitte, ahol az emberek szidalmazták és gúnyolták őt. Amikor megálltak, az embert felszólták a keresztre, amit azután felállítottak a dombon. A harmadik fa rádöbrent arra, hogy álmai neki is megvalósultak, erős maradt, magasan áll egy domb tetőjén, és nagyon közel került Istenhez, mert Jézus testét hordja magán.

Amikor úgy látod, hogy a dolgok nem úgy alakultak, ahogyan azt elgondoltad, jusson eszedbe, hogy az Istennek tervei vannak veled. Ha hiszel benne, meg fog ajándékozni terved megvalósításával.

Mind a három fának álmai valóra váltak, talán nem éppen úgy, ahogyan azt egykor elképzelték. Mi sem tudhatjuk, hogy az Istennek milyen tervei vannak velünk. Még, ha olyanok is, amilyenek nem vártuk, mert az ő útjai kifürkészhetetlenek.

Ünnepi köszöntő

„S azóta minden esztendőnek a vége felé az Úristen emlékeztetni akarja az embereket arra, hogy a gonoszság útja hova vezet, és ezért ősszel a napok rövidülni kezdenek, a sötétség minden este korábban szakad alá, és minden reggel későbbben távozik, hideg támad, és befagyznak a vizek, s a sötétség uralma lassan elkezd megfojtani a világot.

Mi, emberek pedig megjedünk, s eszünkbe jut mindaz a sok rossz, amit elkövtettünk az esztendő alatt, és amikor eljön a legközelebb nap, és a Világosság angyala alászáll közénk jóságot keresni, egyszerre mind meggyújtjuk a karácsonyfák gyertyáit, hogy az Úristen, ha alátekint, fényt lásson a földön, s megbocsássa a bennünk lévő jó miatt a bennünk lévő rosszat.”

Wass Albert vélekedik így a Karácsonyról, melyben egy kicsit mindannyiunk vélekedése is sejlik. Nemzedékek óta ez az az ünnep, mely nem vesztí fényéből, meghittségéből, embérségéből. Az ünnepet megelőző hetek tele vannak valamennyiünk számára izgalommal és valamiféle fokozott várakozással, amely csak erősödik a készülődés során.

Mitől is olyan különlegesegek ezek a napok, ez a hangulat? A nappalok rövidülése, szürkülete befelé fordulóvá, elmélyültté tesz bennünket, jobban figyelünk magunkra, a közvetlen környezetünkre, családtagjainkra. Talán könnyebben észreveszünk az igazi emberi értékeket, a szeretetet, a megbecsülést, a megértést, a megbocsátást, - és talán ilyenkor jobban is fáj ezeknek hiánya.

Mindenkinek és minden családnak megvan a maga Karácsonya, saját szokásaikkal, jól megszokott vacsorafogásokkal, rokonlátogatási listával és persze ajándékozási ötletekkel. Ettől az egyediségtől válik emberivé, a sajátunkká, minden más ünneptől szebbé, boldogabbá. A külvilágot csak annyira kap benne szerepet, amennyire a meghitt ünnepléshez szükségünk van rá. Szenteste becsukódnak az ajtók, csak a belső, a lelkünkben gyülő fényekre figyelünk, s azokéra, akik a legfontosabbak nekünk.

Szerencsések azok az emberek, akik nem egyedül ünnepelnek, s megoszthatják a meghitt pillanatot szeretteikkel. A családtagok lelkében gyülő, egymást erősítő fények ragyogják be a karácsonyi díszbe öltöztetett meleg szobát, összetartanak, energiával töltenek fel, erősítenek és boldogítanak bennünket.

Azok pedig, akik egyedül ünnepelnek, remélhetően az embertársaik és a Jóisten iránti szeretetben és békeességben teszik ezt, s megtalálják ők is azt a fényt, amely erősíti és boldogítja őket.

Bogács Község Önkormányzata nevében kívánom minden kedves bogácsi lakosnak, hogy boldogságban és békeességben töltsen a Karácsonyt, és kívánom, hogy sikereiben gazdag, szerencsés Új Esztendő köszöntőn mindannyiunkra.

Csendesné Farkas Edit
polgármester

Meghívó

Szeretettel meghívjuk a község lakosságát

KARÁCSONYVÁRÓ

ünnepi műsorunkra,
melyen középiskolás, egyetemista és
felőtt helyi előadók közreműködésével
meghitt hangulatot varázsolva
várjuk a közelgő ünnepeket.

Helye: Községi Ház

**Idéje: 2011. december 21. (szerda)
17 óra 30 perc**

Téli programajánló

2012. január 21.

**I. Falusi kamra mustra, spájzbemutató
III. Bogácsi kocsonyafőző verseny**

ADVENT UTOLSÓ
VASÁRNAPJÁN A BOGÁCSI
RÓMAI KATOLIKUS
TEMPLOMBAN A CANTANDO
KAMARAKÓRUS LÉLEKEMELŐ
ÜNNEPI HANGVERSENNYEL
AJÁNDÉKOZTA MEG A
JELENLÉVŐKET

2011. december 13-án az iskola tanulói a *békéscsabai BIBUCZI ZENEKAR* Snufi a művész – bűvész című zenés mesejátékát tekintették meg a Községi Házban. A hangulatos előadás igazi kikapcsolódás volt a félév végi hajszái idején. A gyerekek önfeladattal köszönték meg színes műsorát. Mi nevelők pedig nemcsak nekik mondunk köszönetet, hanem a Thermálfürdő kft.-nek is, akik a jótékonyági bálra felajánlott pénzüsszeggel lehetővé tették a program megvalósulását.

BOGÁCSI TÉL
Bogács Község
Önkormányzatának lapja

Szerkesztő:
Jankóné Jónás Zsuzsanna
Szerkesztőség:
Bogács, Alkotmány út 9.

Fotók:
Jankóné Jónás Zsuzsa
Jankó Gergely

Nyomdai munkák:
Pető Nyomda
Mezőkövesd, Tel.: 49/414-000